

l'ateneu

ORDAL

DESEMBRE 89

NÚM. 3

« Venen els reis
amb els estels de Nadal. »

anna

ANNA MARTOS YUSTE (5 anys)

ESCOLA PÚBLICA MONTCAU; ORDAL.

editorial

POTSER NADAL

POTSER NADAL ÉS QUE TOTHOM ES DIGUI
A SI MATEIX I EN VEU MOLT BAIXA EL NOM
DE CADA COSA, MASTEGANT ELS MOTS
AMB MOLTA CURA, PER TAL DE PERCEBRE 'N
TOT EL SABOR, TOTA LA CONSISTÈNCIA.

POTSER ÉS REPOSAR ELS ULLS EN ELS OBJECTES
QUOTIDIANS, PER DESCOBRIR AMB SORPRESA
QUE NI SABEM COM SÓN DE TANT MIRAR-LOS.

POTSER ÉS UN SENTIMENT, UNA TENDRESA
QUE'S EMPARA DE TOT; POTSER UN SOMRIURE
INESPERAT EN UNA CANTONADA.

I POTSER ÉS TOT AIXÒ I, A MÉS, LA FORÇA
PER REPRENDERE EL CAMÍ DE CADA DIA
QUAN EL MISTERI S'HA ESVANIT, I TOT
TORNA A SER TRIST, I LLUNYÀ, I DIFÍCIL.

Miquel Martí i Pol

BONES FESTES

miscel·lània

UN ANY DINS LA HISTÒRIA

La història la vivim cada dia, moltes de les vegades amb actes purament intrascendents, i que al mateix temps es van configurant a mesura que els dies queden enrera. I quan fem memòria ens adonem que, efectivament, hem viscut uns fets, aleshores podem pensar que fem història i, és clar, hi cap la possibilitat que no sempre fem la que nosaltres voldriem.

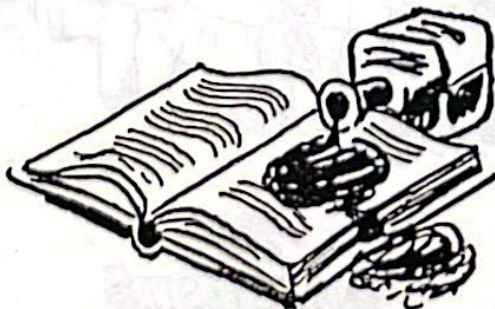
La "nostra història", d'aquesta revista, comença quan deixen de ressonar en l'aire els coets i petards del darrer acte de la Festa Major d'Ordal de 1988.

La il·lusió de fer quelcom nou, de portar a terme una idea i que, a la vegada, esdevenia una necessitat, amb el propòsit establert d'informar i al mateix temps de comunicar-nos entre tots els Ordalencs, va ésser una realitat ara farà un any per aquestes dades.

Comença un nou cicle, repetitiu en certs aspectes, que la dinàmica social demana. De llavors ençà, la revista ha prèns cos i entitat i així, una vegada més teniu a les vostres mans un nou número de l'Ateneu, en el qual hi han col·laborat moltes persones amb escrits ben diferents.

Sovint hem dit que la revista està oberta a qualsevol col·laboració i ho mantenim ja que pensem que encara poden ser més els que es decideixin a fer el seu primer article, que sempre sol ésser el més important i imprescindible. Solament cal lliurar-lo, a qualsevol membre de la Junta de l'Ateneu Ordalenc.

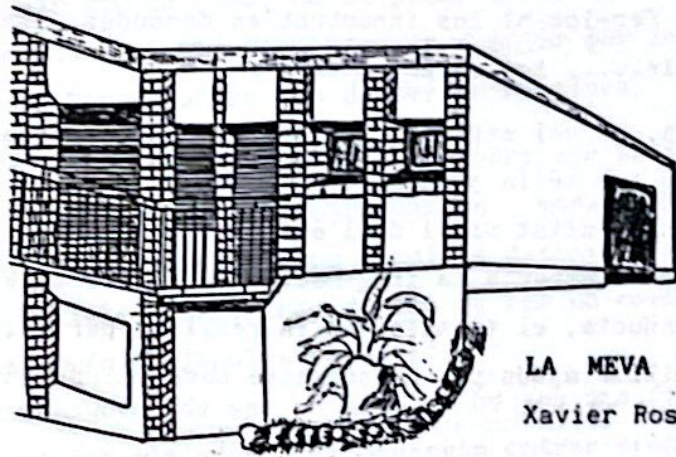
I la vida del poble de l'Ordal segueix. L'hivern ens duu el Nadal, que es viu amb una activitat tradicional, Pastorets, Pessebres, Teatre, etc... que mentre es celebren no passa res, però si un any s'interrompeix algun acte dels que ja són inherents a la festa, llavors sí que és notícia. La tradició és va mantenint, a voltes amb sobre-esforços de darrera hora, creiem que ja normals en la nostra manera d'actuar, però a la fi se'ls dona un reconeixement merescut als qui ho han fet possible.

La revista de l' Ateneu és això i molt més, fets dels quals en queden constància, i d' altres esdeveniments que passen desapercebuts.

Ara engegarem una nova dècada, que ens guarda sorpreses de tota mena (el mític 92), però no voldriem mirar tant lluny solament expressar el nostre desig per l' any nou que ens arriba, el d' anar ampliant el número de col.laboradors, perquè, la revista L' Ateneu, la fem entre tots.

Kim.

LA MEVA ESCOLA
Xavier Rosell

PETITS TRETS DEL NOSTRE POBLE

Ordal és molt muntanyós, estem situats a la vessant del Port d'Ordal, no té cap riu, només unes cloaques que passen per un caminet, i algun pou amb aigua bona, hi ha alguna riera seca.

El terreny és molt impermeable, l' aigua rellisca per la terra i per tant erosiona molt. El terreny és molt pedregós, hi ha molta pedra pels carrers. La nostra muntanya té una altura de 513 metres d'alçada. El port pertany a la serralada litoral; que aproximadament està en el Garraf. Té grans pics, com són:

El Montcau, La Boca de la Balena, Subirats, El Collet i les Planes.

El clima és d' estius suaus i d' hiverns suaus. Ordal en ésser tant alt té bastant de vegetació al bosc, una gran part de la qual està cremada. La vegetació és de pocs arbres: Pi, Xiprer, Avet Sibina, Roure, Alzina, Eucalipto. I de plantes o mates tenim: El Cuscó, Ginebra, Mata, Romaní, Farigola, Lletera, Esberzer, Fonoll, Lliga Bosc, Ginesta, Heura, Estepa, Lilar de Bosc, Cireres de Bosc.

La Ramaderia es escassa només hi han bous i un ruc, els bous són transportats d'algunes Comarques de les rodalies.

Gerard Vendrell i Casas.

UNA JOGUINA PER A QUÈ ?

Quan s'acosten aquestes dates, sembla que per primera vegada ens adonem que hi ha jocs i joguines. Els mitjans de comunicació s'encarreguen de donar-nos un curs intensiu, per tal de posar-nos al dia de les darreres novetats en el camp d'aquesta indústria, de tal manera que músiques i frases fetes inundaran l'esfera del desig infantil.

Els pares queden bocabadats davant d'aquella nina que fa de mare o d'aquell cotxe que és de veritat, i també queden bocabadats quan els fills se'ls apropen per fer-los-hi les innombrables demandes, que, com les coses les porten els Reis...., tot es pot demanar.

Aquesta entrada, no vol ser més que una forma de començar a parlar del joc i de la funció que té la joguina.

El joc es una necessitat vital de l'èsser humà.

El joc individual desperta la imaginació, la fantasia, el posar en pràctica models de conducta, el transformar la realitat per tal de poder-la entendre, es la millor ajuda per un correcte desenvolupament afectiu i cognitiu.

El joc col·lectiu permet a l'infant trobar-se amb els seus iguals, jugar amb autonomia per aprendre a desenvolupar criteris de tria i a resoldre problemes que es presentin en el grup. Estar junts vol dir establir regles i acceptar-les, significa aprendre a perdre, ajudar als altres, saber compartir, a ser solidaris.

Jugant s'aprèn a ser gran.

I la joguina hauria de ser un element que facilités aconseguir tot això que hem dit mes amunt. Però, és sempre així ?

La joguina s'ha convertit en un element de consum que no sempre compleix la funció lúdica que tindria assignada.

Joguines altament sofisticades invaeixen el mercat, excitant la curiositat de l'infant però sovint provoquen frustració ja que no se saben fer funcionar o es trenquen massa aviat. Joguines que necessiten de l'ajut dels adults per poder-hi jugar. Joguines massa definides, que només tenen una finalitat: la nina que només diu unes frases i no unes altres, el cotxe que només segueix un circuit i no un altre, que coarten moltes vegades les expectatives del nen. Joguines, dites didàctiques o educatives, que ensenyen a comptar, a llegir, a cosir... totes elles massa concretes i de les que els nens se'n cansen de seguida.

En fi joguines que unifiquen, homogeneitzen, que no destaquen la individualitat de cada nen, de cada edat. I com pot ser això si cada nen es un món ?

Aquestes pinzellades ràpides sobre l'oferta del mercat son per el.laborar uns criteris a tenir en compte a l'hora de regalar joguines als nostres infants.

Una joguina ha de ser adequada al nen/a, cosa molt difícil doncs la propaganda ens aclapara més d'una vegada, però summament útil perquè permet reflexionar i pensar en l'infant, en la seva forma de ser, en els seus gustos, aficions.... i encertar el regal adequat.

Una joguina ha de servir per jugar. Hem de fugir de joquines que només es miren perquè són massa complexes ó perquè costen molts diners. La nina ha de poder jugar amb la nena, ha de poder-li dir tot alló que vol que digui, el cotxe ha de poder sortir d'un circuit i pujar per les muntanyes del llit, de la cadira... Les joguines han de ser inteactives.

Una joguina ha de ser versàtil, ha de poder ser moltes més coses de les que realment és, ha de poder transformar-se , modificar-se. Hem de fugir de joguines massa concretes que no ajudin a desenvolupar la imaginació, tots sabem com una bicicleta passa ràpidament de ser un cavall a una moto, aquest seria un bon exemple de joguina versàtil.

Les joguines haurien de ser un mitjà i no pas una finalitat per elles mateixes, en les que els adults hi podessim entrar sempre que l'infant volés jugar amb nosaltres, o nosaltres jugar amb ell. Potser d'aquesta manera els adults aprendrien a jugar amb els fills per divertir-nos i els fills voldrien jugar amb nosaltres perquè s'ho passén molt bé i no pas, com succeeix massa sovint perquè ens necessiten per fer funcionar les seves joguines.

Una joguina per a què.... Doncs per a jugar !!!

Núria Vendrell i Cadena. (Psicòloga)

CRÍTICA A LA MANCA D' EDUCACIÓ CÍVICA I AL QUE NO RESPECTA
ELS ESPAIS D' ESBARJO QUE SON DE TOTS I

Les nits d'estiu conviden a les xerrades, a la gresca amb els amics , no importa l'hora que s'acabi la vetlla, siguin les dues o les quatre, o fins i tot veure despuntar el nou dia. Amb tantes hores se'n diuen tantes de coses passades, presents, projectes de futur; algú fins i tot s' atraveix a declarar llur amor per un noi, una noia, i que n'és d'emocionant i encisador dir-ho a la llum de les estrelles. També quan tots

estan reunits esperan que hi sigui present aquell que tot ho anima amb llurs acudits i bromes, i vinga petar-se de riure; si algú porta una guitarra les cançons surten de rengla, i si un porta el radiocassette invita a moure un xic l' esquelet o taral.lejar aquella cançó que tant agrada... i la nit és la fidel companya d'aquestes vetlles estivals, sobretot d'aquest jovent d' Ordal i jovent estiuejant.

El sol de nou ens ve a saludar, cap a les xafogoses hores del migdia l'ombra del arbres em convida a fer estada al parc amb el meu fill petit, jo també l'hi explico coses, i ric de les seves " graciets ", i li canto cançons, i converso amb els nens del poble i estiuejants que venen al parc. I també faig un llibre d' inventari (com a les empreses) de totes les deixalles que el jovent (amb les corresponents excepcions) durant la nit i aprofitant la fosca i llur total manca d' educació, tira pel terra formant una catifa digne d' una cort de porcs, així doncs hi trobem llaunes de Fanta de taronja i llimona, de cervesa (varies marques) de Coca-cola i Tònica; bosses de pipes Churruca, de Donuts i Donetes, de Bollicaos, de patates, envoltures de Xiclets Trident, Adams... i és clar paquets buits des de Ducados, Fortuna, Camel, Winston, Marlboro... I per completar milers de burilles com a gespa fresca que dona gust d' estirar-se pel terra a veure si amb una mica de sort enganxes qualsevol dels infinits vidres d' ampolles trencades... penso que aquell que va dir: " Ordal Ordal que de lluny és un pessebre i de dins és un corral " tenia moltíssima raó, i és que de porc o d' educat se n' ha de venir de mena.

També voldria esmentar que de vidres trencats n'hi ha molts al terra del camp de davant del centre, lloc destinat a l'esbarjo dels grans i petits i més petits, aquests últims que pertanyen als nens de la Llar d'infants d'Ordal han afegit al seu joc habitual de pales, resclets, galledes i sorra la quantitat considerable de vidres trencats que hi ha pel terra.

Podeu dir-me " no tanta lletra i més neteja", ho podria netejar jo mateixa, o d'altres, però no tant sols es tracta de netejar-ho sinó de reflexionar envers l'actitud de tots plegats respecte els espais que són de tots i tractar-los senzillament com si fos a casa nostra.

Àngels Curto i Ros

Refranys

Hivern

- Al desembre, el millor amic és un bon abric.
- A l'hivern, boirina i la neu per veïna.
- Si el gener no naixia, l'any no s'acabaria.
- Pel febrer, crits de lloca i bons ous al galliner.
- Oreneta arribada, hivernada acabada.

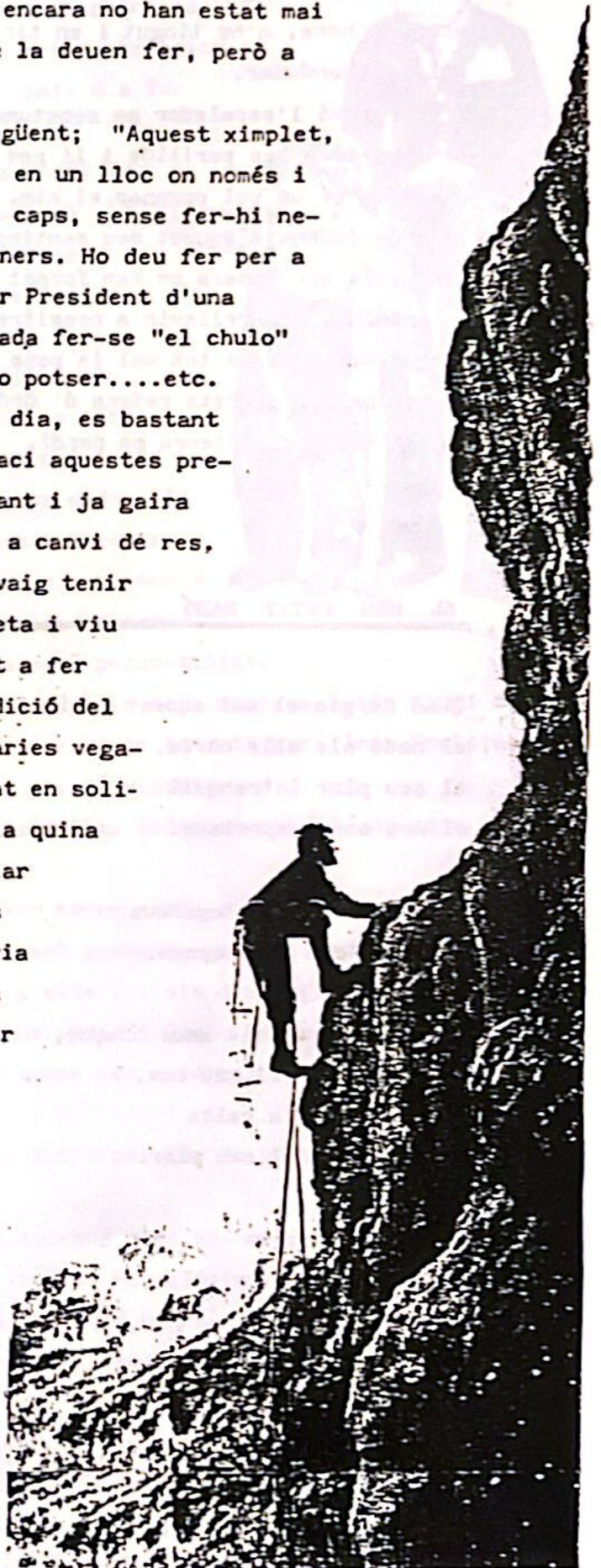
Aquesta pregunta me l'he fet més d'una vegada i suposo que més d'un Soci, i més, els que encara no han estat mai membres de cap Junta, que també se la deuen fer, però a l'inversa.

Suposo que la pregunta es la següent; "Aquest ximplet, perquè es complica tant la vida? " en un lloc on només i pot trobar que problemes i mals de caps, sense fer-hi negoci de cap mena sinó hi guanya diners. Ho deu fer per a fer-s'hi veure!, perquè aixó de ser President d'una Entitat muda molt, o potser li agrada fer-se "el chulo" i fer passar la gent pel "tubo" , o potser....etc.

En els temps que corren avui en dia, es bastant lògic que, qui més qui menys, es faci aquestes preguntes, doncs ens hem anat acostumant i ja gairebé no queda ningú que mogui un dit a canvi de res,

Farà cosa d'uns tres mesos que vaig tenir una conversa amb un noi que es paleta i viu a Torrelavit, el qual es aficionat a fer escalada, ha format part de l'Expedició del Penedès -Makalú , ha pujat també varies vegades "el Caball Bernat" de Montserrat en solitari. I jo, li deïa que no comprenia quina satisfacció i podia trobar en escalar aquestes muntanyes tant perilloses només pel gust de poder dir que havia estat al cim d'aquesta o en aquella altre muntanya. I em va dir que per comprendre-ho s'havia de fer i que no es podia explicar en paraules. I vaig veure que tenia raó, que la satisfacció interior que se sent quan un creu que ha fet allò que havia de fer, no es pot medir ni amb paraules, ni amb diners.

Doncs sí, em sento satisfet d'haver ajudat a que l'Ateneu tingui una Sala, un Escenari i uns Vestuaris dignes i presentables, vingui qui vingui al nostre local.

I també hem sento satisfet de veure com creixen, amb bona ufana, aquestes moreres que varem plantar tota una colla al pati del Centre.

Aquesta satisfacció interior que tothom a sentit alguna vegada quan creu haver contribuït amb una obra ben feta. Aquesta es la única raó que m'han fet aguantar aquests quatre anys, doncs raóns per abandonar abans d'hora, n'he tingut i en tinc, però també crec que alló més fàcil és abandonar.

Per aixó l'escalador no acostuma a mirar mai enrera per veure si el segueixen, és perillós i li pot agafar vèrtic; és millor mirar endavant si un vol coronar el cim.

Faig esment d'aquest meu sentiment a tots els Socis però, sobretot a aquells que encara no han format mai part de cap Junta, perquè s' animin i ens rellevin a nosaltres amb nova sàvia i noves il.lusions perquè després de tot val la pena sentir l' orgull interior d'haver format part d'aquesta cadena d' Ordalencs que, desde 1928, no han deixat mai que l'Ateneu es perdi.

Jaume Soler i Vendrell.

AL MEU PETIT NADÓ

Quan sorgia el sol aquest matí
el nadó els ulls obria,
el seu plor intranquil
el meu son despertava.

Als meus braços l'agafava
i al meu cos l'apropava.

L'amaniago en els meus braços,
l'escalfo amb el meu cos,
i l' hi beso la galta
perquè calmi el seu plor.

L'hi miro la cara
contemplo els seus ulls ,
i com un alè de roses ,
ens envaeix un grat sentiment
de tendra amor.

La fràgil tendresa
en el meus braços està ,
i amb un somriure de llavis
m' ofereix tot el que té .

Com una petita flor
a les meves mans,
depen de mi per uns instants.

Els dies passen
els anys també ,
i en el pas del temps
sempre recordarem aquests vells moments.

Mª Rosa Tres i Casas.

DEDIQUEM GAIRE TEMPS ALS NOSTRES FILLS ?

Crec que per un general no gaire, doncs no ens fa res de posar-nos la mà a la butxaca o bé a la cartera, per tal de que ens deixin tranquils, que es comprin una joguina, que preparin qualsevol festa entre els amics, que baixin a Vilafranca al cinema, al ball o a fer quelcom. Tot aixó mesuradament està bé.

Els nostres fills necessiten quelcom més de nosaltres. Necessiten uns consells, una mà amiga que els ajudi en aquesta etapa de la vida, tant bonica i al mateix temps tant difícil que estant vivint.

Diem que el jovent (els nostres fills) són egoistes; nosaltres no ho som ?. No tenim temps per a ells, no busquem on els orientin cap a més i noves activitats ni diversions a la seva mida. Els pares hauriem de fer possible que durant aquesta etapa de nens-adolescents desenvolupessin al màxim les seves capacitats tant intel·lectual, com socials i com no, les pròpies per refermar la seva personalitat.

No hem de pensar, ni esperar que l'educació dels nostres fills sigui solament tasca de l'escola, dels amics, o bé de la tant perillosa Societat de consum. Es responsabilitat nostra principalment.

Siguem més generosos amb els nostres fills, dediquem-els-hi una mica més del nostre temps, ho necessiten.

Actualment els nostres fills solament tenen el local de l'Ateneu on els dissabtes: Tarda/Vespre, poden jugar però acompanyats de jugadors de cartes i núvols de fum (Lloc inadequat per a ells) i els diumenges: Tarda/Vespre al Centro on poden veure pel·lícules de video i jugar entre ells, amb la companyia de les seves mares que fan torns per a portar el local una mica ordenadament.

I com no! em deixava el famós Parc Municipal que fa pena de veure i de moure's-hi en ell.

Els Adolescents i joves, el cap de setmana quan es reuneixen, o bé ha d'esser en un bar o bé pelar-se de fred al Parc Municipal. Perquè si van al Centro: Alguns veïns es varen queixar perquè feien massa soroll i sembla que tampoc ells varen saber respectar el local i les seves normes. Bé, això ja es temps passat.

Posem-nos al nostre lloc, no busquem una postura fàcil, tenim un local molt adient: L'Ateneu, endavant mans a l'obra i construïm un local més ampli digne del nostre poble d' Ordal per a tots: Nens-Joves i Grans!

teatre

NADAL , 25 DE DESEMBRE DE 1989

A L' ATENEU D' ORDAL , A LES 7 DE LA TARDA EL GRUP:
" TERRA BAIXA "

Posarà en escena l' obra en 3 actes; original d' en
Josep C. Tapias i Santiago Vendrell anomenada:

" PASSAPORT A LA ETERNITAT "

PERSONATGES PER ORDRE D' APARICIÓ EN ESCENA:

EUGENI	SALVADOR JULIÀ
PERE	JOSEP BAQUES
ESTEVE	JOSEP VENDRELL
LAURA	TERESA MIRÓ
MAURICI	JAUME PI
LLUÍS	JAUME VENDRELL
SÍLVIA	CONXITA LLORENS
LÍDIA	JOSEFINA ROSELL

DIRECCIÓ ESCÈNICA :	SALVADOR JULIÀ
DIRECCIÓ ARTÍSTICA:	GUILLEM LORENTE
TRANSPUNT :	ISIDRE ROS
APUNTADOR :	M ^a ROSA LLORENS

DECOPATS :	GERMANS SALVADOR
MOBILIARI CEDIT :	EXPOMOBI

El grup " TERRA BAIXA " us desitja BON NADAL !

EL GRUP ESCÈNIC LA GINESTA PRESENTARA A L' ATENEU D' ORDAL
L' OBRA DE SALVADOR BONAVIA.

AI!, JOAN QUE DESCARRILES!

Farsa còmica en 3 actes.

L' acció es desenvolupa en un poblet proper a la Ciutat de Lleida
i a la 1' epoca actual.

Sota la Direcció d' en GUILLEM LOPENTE

REPARTIMENT:

LAURA
SENYORA CINTA
MERCÈ
NÚRIA
MADRONA
JOAN FABREGAT
ERNEST CARRERAS
BENET FIGUEPES
BENJAMÍ CODORNIU
LLEÓ DE LA SELVA

ISABEL PUSINES
Mª PEMEI CASAS
DOLORS PONS
PAQUITA ALVAPEZ
ISABEL ESTEVE
JOSEP POSELL
MIQUEL JULIÀ
JOAN PI
SANTI FONTANET
JAUME SOLER

APUNTADOPA
TRANSPUNT

AGNÈS VENDRELL
MERCÈ SURIOL

informació general

ASSAMBLEA EXTRAORDINÀRIA DE SOCIS DE L' ATENEU

En aquesta reunió es va fer conèixer la problemàtica que pateix un dels nostres Locals, " El Centre ". El lloc on habitualment es reuneix el jovent i petits d' Ordal, lloc d'esbarjo en general.

Degut a diferents problemes fou proposat a l'Ateneu, si es volia fer càrrec del seu funcionament. La majoria dels Socis mostraren el seu acord, ja que, si calia alguna aportació, aquesta seria molt petita i a la llarga beneficiaria al local de l'Ateneu.

Es va parlar en segon punt, del Començament i finançament de les obres d'ampliació de l'Ateneu.

El pressupost de les obres en el seu conjunt es de: 7.624.235 ptes. de les quals la Generalitat pot subvencionar sobre un 33 per cent, sempre i quan es presenti un 40 per cent del projecte, en obra feta.

La Junta troba quasi impossible el fet de pagar obligatoriamet una quota de 10.000 ptes. per Soci, com s'ha acordat ja en una darrera reunió, i proposa la següent sol.lució de finançament de les obres: L'Ateneu disposa d' un 1.000.000 ptes.

1.000.000 ptes: fora l'aportació de Socis voluntaris.

1.000.000 ptes: el posaria la Junta en préstec.

Els préstecs dels Socis es tornarien una vegada acabades les subvencions amb un 8 per cent, net d'interesos anuals.

La Junta troba com a obres prioritàries : Els Lavabos i el Magatzem del cafater. Els plànols estan ja fets , i Subvencionats per L' Ajuntament; es per això que val la pena seguir endavant amb les obres, abans no quedi tot en un racó. El President en Jaume Soler està disposat, com va prometre, que si les obres comencen aviat, ell farà de franc tot el treball de l'enderroc i moviment de terres.

Tots els Socis que desitgin col.laborar amb els préstecs es poden posar en contacte, amb qualssevol membre de la Junta.

I en tercer punt.

Donat l'apropament del termini dels quatre anys de la present Junta que regeix l'Ateneu; es va proposar: " EL NOU CANVI DE JUNTA ", ja que els seus components creuen amb l'interés, que entri " Gent-Nova ", amb noves idees i projectes: Això, sí! sempre i quan es permeti la reelecció de membres de la Junta Actual.

Es demana la presència de 2 dels seus membres, per tal de poder controlar millor, totes les subvencions i préstecs de les obres del Projecte d' Ampliació de L' Ateneu.

La Junta .

NUCLEARS NO GRÀCIES !

Quan estic escrivint aquestes línies encara no hem anat a votar ,
som a dia 27 d'octubre.

Aquests dies està de moda parlar per els mitjans de comunicació de
la manca de garanties en el funcionament de la central nuclear Vandellòs.

Els Ordalencs en cas d' accident radiactiu també rebriem de ple, i si
el dia del'acció o la fuga radiactiva el vent bufés del sud, ja hau-
riem d' estar disposats a buscar-nos altres terres per sobreviure. Tot i
que ho podés semblar, no estic parlant de cap pel·lícula, si més no del
que avui pot passar.

L'energia nuclear va tenir el seu millor moment, en quant a premsa i
opinió general, els anys del començament de la crisi del petroli, tothom
es va pensar que era l' alternativa a la puja continuada dels carburants.

Com després, hom ja ha pogut comprovar, aquesta va ésser una decisió
completament precipitada a l'impulsar centrals nuclears com si fossin
bolets. La irresponsabilitat dels governs en general, va ser molt gran
encara avui no hi ha prou consciència del perill que comporten, tot i
que després de l'acció de " Chernovil " les mentalitats dels governs,
almenys ha estat de no continuar expandint més centrals de les que actual-
ment hi ha.

Exposats els fets, tant el govern espanyol, com el català tenen la ma-
teixa responsabilitat i demostren no estimar gens, ni la nostra terra, ni
la nostra gent, si no manen el tancament de les PERILLOSES CENTRALS
NUCLEARS.

NUCLEARS NO GRÀCIES

Antoni Soler i Vendrell.

EL FUTBOL SALA D' ORDAL ES NOTÍCIA

10^E ANIVER SARI CLUB FUTBOL SALA ORDAL

Com tots vosaltres sabeu el dia 17 i 18 de Juny passat, el nostre Club va celebrar el seu 10è Aniversari amb tot un seguit d'actes populars i dels que es van fer gran ressó la premsa Comarcal.

Podem dir que aquests actes van tenir una gran aflluència de públic, per la qual cosa ens sentim prou contents i, desde aquestes ratlles, volem donar el nostre agraïment a les Entitats Públiques, entitats privades, així com a totes les persones que han fet possible celebrar aquest 10è Aniversari.

En l'apartat Esportiu podem dir que, iniciat un nou Campionat de Lliga en la 2ª Divisió " A " categoria de la que ens mantenim desde fa 6 anys, Aquesta temporada s'han incorporat a l'equip varis jugadors juvenils per tal que, poc a poc la gent jove del nostre poble, és senti identificada amb l' esport i pugui haver una renovació de planter.

Els resultats aconseguits fins ara no han sigut massa bons, si bé en els darrers partits , s'han aconseguit millors resultats, el que ens fa ser optimistes per al futur. Si bé com hem dit anteriorment, es tracta d' un any de transició

Cal destacar també que aquest any es juga el Campionat de Lliga Local de Vilafranca Iª Divisió. trajectoria inmillorable, doncs dels cinc partits jugats, tots cinc s'han guanyat.

Tenim moltes aspiracions per quedarampions.

També volem fer ressò igualment que, un grup de Joves del poble també juga a la Lliga Local de Vilafranca 3ª Divisió, baix el nom de ORDAL AT. sent la seva trajectòria igualment molt favorable, doncs han guanyat tots els partits que han jugat.

Alegrant-nos per aquestes darreres notícies , demostrant que l' esport al nostre poble es troba en un bon moment, la qual cosa beneficia la seva projecció a la nostra Comarca, ens acomiadem de tots vosaltres desitjant que passeu un Bon Nadal i un Felíç 1.990.

NOTA:

Com cada any la nostra entitat prova la seva sort amb el: **SORTEIG DE LA RIFA DE NADAL**" amb els números següents: 49.694 i 18.067 . Esperem com sempre la vostra col.laboració tant valuosa

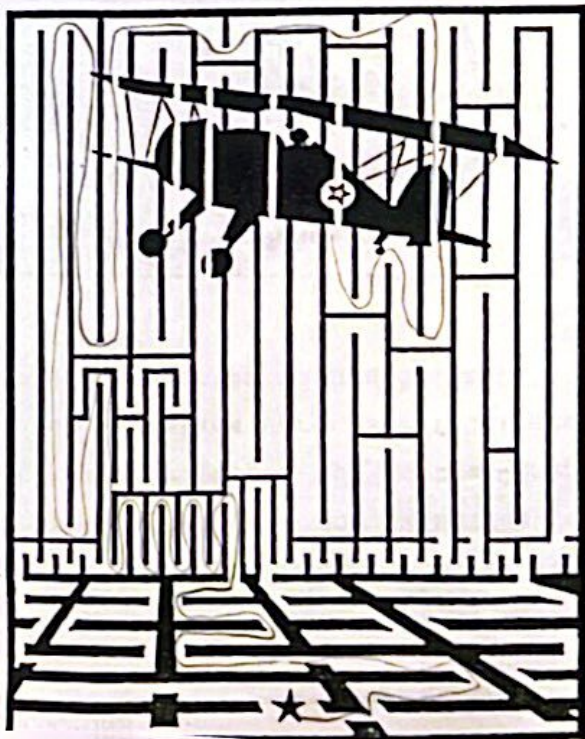
LA JUNTA

entreteniments

PER LES RODALIES DE L' ORDAL

Us presentem ara, una torratxa en el que s'escenifica, en relleu, un conegut passatge de la Bíblia. Us preguntem si sabeu qui son els personatges representats i on es troba aquest test. Sabrieu dir-nos qui va fer aquesta torratxa?.

EL LABERINT

Quin camí farà l'avió, sortin de l'estrella blanca, per aterrar en el punt marcat per l'estrella negra.

EL RABADÀ

Popular catalana

—A Betlem me'n vull anar
vols venir tu rabadà?
—Vull esmorzar.
—A Betlem esmorzarem
i Jesus adorarem.
—I amb neu hi anem?
—Per la neu que al camí hi ha
la calor ja la fondrà.
—Oh, i la que fa!
—Tu les teies portaràs
i el camí il·luminaràs.
—No ho faré pas!
—Que no saps que aquesta nit
ha nascut Déu infinit?
—Qui t'ho ha dit?
—Doncs, un àngel que volant
ens ho anava anunciant.
—No serà tant!
—La samarra portaràs
i de neules l'ompliràs.
—Jo no en vull pas!
—Mai no acabes les raons!
Doncs te l'omple de torrons.
—No són pas bons!
—En Miquel, el teu cosí,
portarà un porró de vi.

—N'hi haurà per mi?
—Cantaràs una cançó
davant Déu fet infantó.
—Tot sol? No, no!
—Quins vaillets més espantats!
Cantarem tots dos plegats.
—L'orgue de gats!
—Doncs, avant i no badem,
que ja és hora que marxem.
—Cap a Betlem.

— A Bet - lem me'n vull a - nar. — A Bet -
lem me'n vull a - nar ¿vols ve - nir tu ra - ba -
(Parlat)
dá vols ve - nir tu. ra - ba - dá? — Vull es - mor - zar!

EL CONSELL DE LA MONTSE VENDRELL

Si no tens cola per enganxar no et planyis. Agafa una mica de farina, possali aigua i fes una pasta. I, a enganxar s'ha dit !!

Si vols encendre les espelmes d'un pastís d'aniversari, i no tens prou llumins, fes servir un espagueti !!.

Per netejar i conservar les sabates i bosses de xarol, agafa un drap mullat amb neteja vidres i dona-li un bon refrec. Veuras que bonics queden!!.

Estan representats Abraham, Isaac i l'Àngel salvador, Aquest test el podem trobar a sobre dels dos pilastres de l'entrada principal del nostre Cementiri. Les torratxes varen ser fabricades en serie, per varïes mans anònimes.